

LAACT - international academic exchange

LAACT – Light as a Creative Tool – multidyscyplinarny projekt Roberta Sochackiego – który otworzył pomost między Akademią Sztuk Pięknych we Wrocławiu a słoweńską Akademią Sztuk Pięknych ALUO w Ljubljanie. W ramach porozumienia między tymi uczelniami studenci i studentki obu uczelni stworzyli i zaprezentowali wspólną instalację w ramach tegorocznego festiwalu Svetlobna Gverila – Ljubljana, Slovenia.

<http://www.svetlobnagverila.net/team-group/2023/>

<https://www.aluo.uni-lj.si/objava/laboratorij-svetlobne-gverile-na-aluo-arte-programmata/>

Projekt LAACT - international academic exchange - składał się z kilku etapów.

W ramach pierwszego etapu realizowanego w ALUO w Lublanie słoweńscy studenci i studentki przygotowali swoją wersję projektu w ramach warsztatów prowadzonych przez Boštjana Drinovec [ALUO] i Laurę Adel [ASP Wrocław Sztuka Mediów i Szkoła doktorska ASP Wrocław].

<https://www.asp.wroc.pl/pl/aktualnosci/laact-international-academic-exchange>

W kolejnym etapie projekt był rozwijany i kontynuowany na ASP we Wrocławiu w ramach międzywydziałowych warsztatów prowadzonych przez Laurę Adel [ASP Wrocław Sztuka Mediów i Szkoła doktorska ASP Wrocław] oraz Bartosza Radzikowskiego [ASP Wrocław Sztuka Mediów].

Cała realizacja została finalnie zaprezentowana w ramach festiwalu Svetlobna Gverila, Ljubljana.

<http://www.svetlobnagverila.net/en/team-members/aluo-asp-wroclaw-arte-programmata/>

Bartosza Radzikowskiego [ASP Wrocław Sztuka Mediów]

Ze względu na nasze wspólne z Laurą zainteresowanie generatywnością i niefiguratywnym obrazem. Staraliśmy się przemyślić podobny sposób myślenia studentom podczas naszych spotkań. Bardzo duży nacisk kładliśmy również na prowadzenie narracji w pracy. Na umiejętnym operowaniu środkami ciężkości w opowiedzianej historii oraz płynności przejść pomiędzy kolejnymi abstrakcyjnymi formami. Co wcale nie było takim łatwym zadaniem. Ważną rzeczą dla mnie było również odejście od "tradycyjnej" metody rzutowania obrazu na ściany. Chcieliśmy aby projekcja poprzez sam sposób wyświetlania tworzyła ciekawą sytuację przestrzenną i kompozycyjną. Stąd też od początku zakładaliśmy, że tworzona praca będzie poddawana licznym zniekształceniom poprzez specyfikę architektoniczną budynku. Ta praktyka zawsze tworzy pole do ciekawych eksperymentów. Nieprzewidywalne zachowanie światła (a przez to i obrazu) w kontakcie z przestrzenią jest tym, co mnie w niej interesuje. Zmieniasz lekko wiązkę i nigdy nie możesz być pewny do końca co się zaraz stanie. A po chwili wszystko może zacząć wyglądać całkiem inaczej.

<https://www.instagram.com/radzikows/>

Z Laurą postawiliśmy sobie za cel skompletowanie jak najbardziej interdyscyplinarnego zespołu studentów. Głównie ze względu na zróżnicowaną wrażliwość w związku z pracą z różnymi mediami. Zadaniem studentów było stworzenie cyfrowego wideo, a następnie podjęcie przekształceń na nim w zastanej na miejscu przestrzeni. Przewidywaliśmy, że z połączenia i wymiany doświadczenia różnych dziedzin może powstać coś ciekawego i świeżego. Nasz wybór okazał się strzałem w dziesiątkę. Każdy ze studentów wprowadził autorskie spojrzenie w proces kreacji. Animacja składała się z trzech części – etapów. Ania nadała kierunek pracy przy pierwszej z nich – iluzjonistyczno-neofuturystycznej, która bezpośrednio odnosiła się do pracy studentów z Lublany. W drugiej części nad wizualnością czuwali Adam i Maciek, wykorzystując swój nowomediálny sznyt, i zaprzęgając kreację 3d, a także pracę z klasycznym wideo. W

ostatniej części animacji swoje doświadczenie z generatywnymi przekształceniami obrazu wykorzystała Wiktoria. Konceptualnie praca miała być w dialogu z dziełem studentów z Lublany. I była. Dodatkowo studenci zawarli w pracy pewne elementy figuratywne i symboliczne. Głównie oparte na dualizmach. Gra- iluzja, człowiek-pustka, dzień-noc, ruch-stagnacja, ja i ty. Lublańskie powietrze, malowniczość krajobrazu i otaczający spokój sprzyjał pracom nad projektem. Przestrzeń, która była przeznaczona na mapping okazała się lekko wymagająca. Głównie ze względu na zaokrąglony kształt i liczne załamania formy. Studenci podolali, wykorzystując to jako atut i kratywnie podeszli do sytuacji, zamalowując światłem kolejne elementy przestrzeni, a także nadając projekcji geometryczne i nieregularne kształty. Wytworzyli tym samym ciekawą i nietypową sytuację przestrzenną. A w nocy Lublana zaświeciła na nowo.

osoby uczestniczące w międzywydziałowych warsztatach LAACT - international academic exchange z ASP Wrocław:

Anna Flaka (Scenografia)
Maciej Proćków (Sztuka Mediów)
Wiktoria Richel (Grafika)
Adam Wachulewicz (Sztuka Mediów)

Maciej Proćków - student 3 roku sztuki mediów, aktywny oraz wnikliwy artysta eksplorujący możliwości nowych technologii - chętnie działa z różnorodnymi formami przesyłków sygnałowych, sensorami oraz technologicznymi nowościami - bada granicę między wirtualnością a rzeczywistością tworząc sytuacje estetyczne wymykające się sztywnemu podziałowi na antynomie natura/technologia, rzeczywistość/ technologia, ludzkie/cybernetyczne

Wyjazd do Ljubljany trwał jeden tydzień, ale był to bardzo intensywny tydzień pod względem pracy artystycznej oraz zwiedzania samego miasta i okolic. Na miejscu w czteroosobowym teamie, pod opieką naszych wykładowców, stworzyliśmy animację, którą następnie mapowaliśmy, aby dopasować ją do miejscowej architektury. Nasza praca była częścią dużego festiwalu światła. W samej animacji skupiliśmy się na cyklu dnia i nocy w odniesieniu do życia mieszkańców w kamieniach. Oprócz atrakcji samego festiwalu odkrywaliśmy też samą Ljublanę oraz odwiedziliśmy jezioro Bled.

Adam Wachulewicz - student IV roku Sztuki Mediów, działający bardzo pręźnie z wideo, jego narracja jest bardzo charakterystyczna oraz wciągająca mimo odejścia od filmowej, fabularnej wydarzeniowości. Snuje wciągające opowieści o miejscach, atmosferze i charakterze zdarzeń z szczególną uwagą dla estetyki przedstawień i właściwości obrazu Gilmore go - głębi ostrości czy geometrii obiektywu.

Mam bardzo miłe wspomnienia z pobytu w Lublanie, malowniczym miasteczku w Słowenii. Głównym powodem naszej wizyty był festival Svetlobna Gverila, na którym kilka prac naprawdę się wyróżniało i robiło ogromne wrażenie. My również byliśmy częścią tego festiwalu. Przed przyjazdem do Lublany na Wrocławskiej ASP pracowaliśmy nad animacją, którą na miejscu mapowaliśmy, to było dla mnie całkiem nowe doświadczenie, polubiłem to i nie widzę przeszkód by spróbować jeszcze w przyszłości tworzyć coś związanego z mappingiem. Wspaniale współpracowało się z całym zespołem, i świetnie spędziliśmy razem czas. Bez wątplenia Lublana jest interesującym miejscem dla studentów, które warto odwiedzić.

Wiktoria Richel - studentka z Wydziału Grafiki, eksplodująca możliwości powoływania nowych estetyk dzięki generatywności. Charakteryzuje się świeżym spojrzeniem na temat grafiki cyfrowej, często wzbogacając ją również o ruch.

Wyjazd do stolicy Słowenii w ramach Festiwalu Światła Guerilla był niezwykle wartościowym doświadczeniem, na które składało się wiele aspektów. Współpraca zaczęła się jeszcze na ASP we Wrocławiu, gdzie w 4-osobowym zespole przygotowaliśmy animację, która stanowiła jedną z części programu festiwalu. Najciekawszym aspektem była fakt, że każdy z nas wywodził się z innego kierunku - Sztuka Mediów, Grafika i Scenografia. Dzięki temu miałam okazję połączyć swoje koncepcje i wrażliwość z

podejściem innych, aby ostatecznie wypracować jeden, spójny ideowo projekt. W Ljublanie przyszła kolej na mapowanie naszej animacji na miejscu, co pozwoliło nam zmierzyć się z nową przestrzenią i stać się częścią całego miasta. Podczas festiwalu mogłam zobaczyć na żywo instalacje wszystkich uczestników i zobaczyć jak działają na odbiorcę. Dodatkowo inspirujące były rozmowy ze słoweńskimi artystami, którzy pracują tam na co dzień i chętnie dzielą się swoim doświadczeniem. Osobiście uważam cały projekt za niezastąpioną okazję do tego, żeby zdobyć nowe umiejętności, poznać świetnych twórców, a także pokazać swoją pracę na międzynarodowym festiwalu.

Anna Flaka - studentka - bardzo aktywna scenografka, która mimo młodego wieku posiada osiągnięcia o skali międzynarodowej w dojrzały i innowacyjny sposób działająca w tkance konceptualnej jak i formalnej.

Festiwal Light Guerilla w Lublanie to zdecydowanie festiwal wart odwiedzenia. Na placach i uliczkach Lublany rozmieszczono około 40 instalacji/projekcji wykorzystujących światło w różnorodnej formie, nawet interaktywnie. Bardzo dobrze wspominam grupową pracę nad naszą projekcją, na potrzeby której jeszcze we Wrocławiu zrobiliśmy animację. Zadaniem było stworzyć animację inspirowaną hasłem Arte Programmata i animacją, która była wykonana wcześniej przez lublańskich studentów na ten sam temat na warsztatach prowadzonych przez Laurę Adel. Myślę, że pomógł nam fakt, że byliśmy różnorodnym zespołem: Adam i Maciej ze Sztuki Mediów, Wiktoria z Grafiki i ja ze Scenografii. Znajomość innych programów pozwoliła nam grupowo stworzyć lepszą animację i nauczyć się trochę od siebie. Drugą część pracy było zmapowanie dwóch animacji na dość złożonym budynku, co technicznie nie było trudne, ale chcąc zrobić to w twórczy sposób, trzeba było poszukać tej właściwej kompozycji i to wszystko są rzeczy których można się nauczyć tylko w praktyce. Stąd bardzo polecam udział w przyszłych edycjach szczególnie tym, których mapping interesuje i chcieliby się o nim czegoś nauczyć.

LAACT - international academic exchange

Boštjan Drinovec - ALUO Academy of Fine Arts and Design in Ljubljana, Slovenia [project manager, tutor]

Robert Sochacki - The Eugeniusz Gepepr Academy of Art and Design in Wrocław, Poland [project manager, tutor]

Laura Adel - The Doctoral School of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, Poland [tutor]

Co-producers: Academy of Fine Arts and Design, University of Ljubljana, the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts and Design Wrocław

Co-producers and partnership: Forum Ljubljana (organiser festivala Svetlobna Gverila)

inicjatywa: NOKS collective [<http://noks.info/>]

Laure Adel [ASP Wrocław Sztuka Mediów i Szkoła doktorska ASP Wrocław]

Moje poszukiwania artystyczne w ramach doktoratu oscylują wokół abstrakcyjnych obrazów wideo często prezentowanych w formie instalacji. Przeważnie tworzę monochromatyczne przedstawienia nawiązujące do natury. Poruszam tematy związane z percepcją oraz odczuwaniem rzeczywistości. W nawiązaniu do teorii aktora-sieci, przywiązuję znamienne wagę do elementów współtworzących kontekst odbioru moich realizacji – otoczenia, formy wystawienniczej, muzyki. Pragnę poprzez zabiegi artystyczne kreować spójne mikroświaty pozwalające odbiorcy zagłębić się w nową, choć bazującą na znanych zjawiskach, sytuację estetyczną.

Sztukę uważam za formę komunikacji ujmując odbiorcę jako punkt centralny. Proces konkretyzacji dzieła widzę jako dialog między materią a autorem. W działaniach LAACT – Light as a Creative Tool wspólnotowość

środowiska artystycznego stanowi jeden z podstawowych filarów. Istnieje dialog – czułość, która stanowi podstawę moich poszukiwań doktorskich.

Międzynarodowy Festiwal Światła w Ljublanie był zwieńczeniem wielopłaszczyznowej kreacji i twórczej wymiany między środowiskami artystycznymi. Pracując z zespołem studentów utrzymywałam konsensualny rozkład decyzyjności i dbałam o możliwość ekspresji każdego z uczestników. Relacyjność, którą w swoich badaniach doktorskich uważam za fundament kreacji, bardzo wyraźnie rysowała się w procesie twórczym – jako dialog między miejscem, osobami zaangażowanymi oraz drugą, prezentowaną animacją. Była ona efektem warsztatów w ALUO – słoweńskiej Akademii Sztuk Pięknych, które w ramach LAACT International Academic Exchange koordynowałam. Rozwijając projekt w przestrzeni Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, utworzyłam zdecentralizowane środowisko artystyczne łączące studentów z różnych wydziałów. Jego interdyscyplinarny charakter zaowocował dziełem nieosiągalnym w indywidualnej kreacji. We współczesnym świecie, pełnym tak zaawansowanej technologii i wyspecjalizowanych ekspertów, kolektywność umożliwia tworzenie realizacji innowacyjnych jak i rezonujących nie tylko na scenę działań artystycznych ale transformujących społeczeństwo we wrażliwą, wysoko funkcjonującą wspólnotę.

W dziele sztuki dostrzegam doświadczenie o sile oddziaływania na sposób postrzegania rzeczywistości przez odbiorcę. Uważam, że choć realizacje artystyczne są konstruowane w rzeczywistym świecie – prawdziwym miejscem ich narodzin jest moment odbioru – kiedy stają się dostrzeżone i przeżyte. Tym ważniejsze jest tworzenie dzieł wychodzących do społeczności.

Interwencje artystyczne tworzone w tkance miejskiej zapraszają do wspólnego bytowania, pokazując dostępność i demokratyczność sztuki współczesnej. Widząc tłumy przemierzające chodniki Ljubljany i przystające przy instalacjach Svetlovnej Gverilly miałam poczucie, że sztuka wciąż stanowi ważny element naszej rzeczywistości. Zachwyca, porusza, kształtuje. Tym istotniejsze jest aby działalność artystyczna nie ograniczała się zamkniętych instytucji a współżyła z realnym społeczeństwem, z każdym.

Podczas mojego pobytu w stolicy Słowenii odwiedziłam wiodące galerie sztuki współczesnej. Tworzą one sieć wzajemnie się wspierających miejsc o różnorodnych profilach. Kapelica Gallery (<https://kersnikova.org/en/about-us/kapela/>) hub artystyczny, miejsce, w którym odnalazłam wiele wątków spójnych z moimi artystycznymi zainteresowaniami, skupia się na międzynarodowej działalności w obszarach sztuki interaktywnej oraz bioartu. Aksioma (<https://aksioma.org/>) skupia się na lokalnych artystach umożliwiając im rozwój na arenie światowej. Jakopič Gallery (<https://mgml.si/en/jakopic-gallery/>) galeria o interdyscyplinarnym charakterze, łączy dźwięk, działalność wizualną oraz instalacyjną w multisensoryczne doznania. Każde z miejsc jest ukierunkowane na inną działalność artystyczną wspierając różnorodne gałęzie sztuki współczesnej. Poznając dogłębnie przestrzenie odpowiedzialne za ekspozycyjny profil sztuki, znalazłam środowiska sprzyjające oraz ukierunkowujące moje dotychczasowe poszukiwania artystyczne w obszarze interdyscyplinarnych działań interaktywnych. Ciemna, minimalistyczna przestrzeń wystawiennicza Kapelica Gallery prezentowała pole mechanicznie sterowanych ususzonych chwastów poruszanych w rytm wiatru, którego kierunek i intensywność czytywały sensory w Uniwersytecie w Minesocie. Ten rodzaj nowomediów sztuki, choć opatrzonej aparaturą mikrokontrolerów i sterowanej kodem, obrazuje świat, który również pragnę prezentować poprzez moje dzieła. Świat poszerzony o nowe technologie, jednak nie obcy i zimny jak cyfra, a właśnie bliski, czuły, doświadczalny, który przyniósł nowe jakości. Zniósł podział przestrzenny poprzez wirtualność i tworzy nową obecność – telematyczność, mówi nową modularną narracją a linearność trwania zastąpił nawigalnością.

Most zbudowany między uczelniami ALUO oraz ASP Wrocław sięga daleko poza mury uczelni. Budzi w artystach poczucie wspólnotowości. Buduje płaszczyznę wymiany, której naoczne efekty stanowią synergię możliwości i umiejętności współtwórców. Poprzez ukazanie miejsc wystawienniczych oraz festiwalu rysuje profil środowiska artystycznego, którego częścią stają się osoby studenckie. To wrażliwa i pulsująca tkanka rozmów, spotkań kreacji, żywa materia sztuki.

Laura Adel (ur. 23.05.1994 w Gdańsku) doktorantka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W swojej twórczości bada zasady percepcji oraz właściwości przestrzeni osadzając działania artystyczne w nowomediowym środowisku. Kreuje abstrakcyjne, ruchome formy inspirowane zjawiskami przyrodniczymi. Finalistka wielu krajowych jak i międzynarodowych konkursów. Bierze czynny udział w festiwalach oraz

wystawach między innymi w Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia w Gdańsku czy Muzeum Narodowym we Wrocławiu - Pawilon Czterech Kopuł. Prace wideo Laury należą do kolekcji Urban Screen Production, w ramach której są prezentowane w Australii, Kanadzie i Nowej Zelandii.

https://www.instagram.com/lauhra_adel/

<http://lauraadel.com/>

Robert Sochacki <https://www.asp.wroc.pl/pl/pracownicy-dydaktyczni/sochacki-robert>

Bardzo się cieszę, że projekt LAACT [Light as a Creative Tool] na dobre zadomowił się w strukturze nie tylko uczelni ale i Wrocławia. Stał się pewnego rodzaju reprezentantem na arenie międzynarodowej, akademickiej jak i artystycznej. Początek projektu w roku 2018 to ASP Gdańsk i zabytkowe tereny Stoczni Gdańskiej <https://vimeo.com/271566552>. W roku 2020 niestety została odwołana z przyczyn światowej pandemii pierwsza wrocławska edycja <https://laact.pl/index.php/2-0-info/>. Wynikiem obu edycji jest publikacja monograficzna wydana przez Wydawnictwo Zbrojownia Sztuki ASP Gdańsk plik do pobrania ze strony wydawnictwa <https://zbrojowniasztuki.pl/publikacje/monografie/robert-sochacki-laact,4612>. Kolejne lata popandemiczne przyniosły nowe możliwości, nowe spojrzenie na projekt. Obecnie projekt LAACT to nie tylko konferencja naukowa, warsztaty dla studentów ale i dla artystów, publikacja, kolejna w realizacji planowana na rok 2024 z artykułami prof. Piotra Zawojkiego i prof. Ryszarda W. Kluszczyńskiego. We współpracy ASP Wrocław i Muzeum Narodowego we Wrocławiu została podjęta próba stworzenia cyklicznego programu wystaw w Pawilonie Czterech Kopuł, Muzeum Sztuki Współczesnej. Jak widać z powyższej relacji projekt LAACT to także działania pomiędzy uczelniami artystycznymi. Za projekt LAACT [Light as a Creative Tool] <https://laact.pl/> odpowiada kolektyw kuratorski NOKS collective <http://noks.info/>.

więcej o projekcie LAACT

<https://www.asp.wroc.pl/pl/wydarzenia/wystawa-laact-xxiii>

<https://www.asp.wroc.pl/pl/wydarzenia/laact-xxiii-program-wydarzen>

<https://www.asp.wroc.pl/pl/aktualnosci/laact-xxiii>